Dosarul nr.4r-24/2025 I instanță
Nr. PIGD 4-24105646-05-4r-09012025 Judecător Zaharia Nicolae

Judecătoria
Cimișlia
sediul Leova

D E C I Z I E

05 martie 2025 *****

Colegiul judiciar al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Fujenco Dmitrii și Colev Grigori

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către Avramov Veaceslav împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 13 noiembrie 2024, adoptată pe cauza contravențională la contestația înaintată de Avramov Veaceslav împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 21 august 2024, întocmit în baza art. 236 alin.(2) Cod contravențional, de către agentul constatator Dobrin Denis din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a deciziei privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 21 august 2024,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1. În fapt:

La 21 august 2024, de către agentul constatator Dobrin Denis, din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, a fost întocmit în privința lui Avramov Veaceslav procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.662946, în baza art.236 alin.(2) Cod contravențional, pentru faptul că la 21 august 2024, ora 10:34, în or. Leova, strada Cîmpiilor, cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model LAND ROVER RANGE ROVER SPORT n.î.***** ignorând prevederile RCR Punctul 47.(1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități-50 km/h; în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite sectoare de drum pot fi majorate până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare prin ce a comis o contravenție, prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional al Republicii Moldova.

La 21 august 2024, prin decizia agentului constatator Dobrin Denis, Avramov Veaceslav a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900 lei și 4 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator de sancționare, Avramov Veaceslav, la 03 septembrie 2024 a depus contestație indicând faptul că nu este de acord cu procesul-verbal, fapta imputată și sancțiunea aplicată sub formă de amendă în sumă de 900 lei și punctele de penalizare, considerând că procesul verbal nominalizat este ilegal.

Solicită contestatarul, admiterea contestației, repunerea în dreptul de a contesta, recunoașterea sa ca fiind nevinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional al Republicii Moldova. Anularea ca ilegal a procesului-verbal cu privire la contravenție MAI06 nr.662946 și a deciziei agentului constatator privind aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă contravențională pentru contravenția prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

2. Poziția instanței de fond.

La 13 noiembrie 2024, prin hotărârea emisă de judecătoria Cimișlia, sediul Leova din 13 noiembrie 2024, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată contestația depusă de către Avramov Veaceslav împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenţie și a Deciziei de sancționare seria MAI 06 662946 din 21.08.2024, adoptate în baza art. 236 alin.(2) Cod contravenţional. (f.d. 18-22)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 26 noiembrie 2024, Avramov Veaceslav ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond supra indicată, a depus recurs asupra acesteia prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 13 noiembrie 2024 cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 79-84)

În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu această hotărâre, o consideră ilegală și nefondată, și care urmează a fi casată.

Indică, că la 21 august 2024, Avramov Veaceslav, deplasându-se spre casă, a fost oprit de către un echipaj al Inspectoratului Național de Securitate Publică al MAI. În cadrul verificărilor, i s-a comunicat că a încălcat prevederile punctului 47 din Regulamentul de Circulație Rutieră, iar fapta sa s-a încadrat în prevederile articolului 236 alineatul (2) din Codul contravențional, pentru conducerea unui vehicul cu o viteză de 78 km/h prin localitate.

Drept urmare celor întâmplate, a fost întocmit „Procesul-Verbal cu privire la Contravenție" nr. MAI06 662946, prin care s-a constatat că Avramov Veaceslav a încălcat prevederile punctului 47 din Regulamentul Circulației Rutiere. Faptele acestuia au fost încadrate conform articolului 236 alineatul (2) din Codul contravențional, iar în urma acestei contravenții i-a fost aplicată o amendă în valoare de 18 u.c. și 4 puncte de penalizare.

În continuare, menționează că nu este de acord cu decizia agentului constatator deoarece procesul verbal și decizia de sancționare, nu sunt întemeiate, cele relatate și care se presupune că au fost constatate de agentul constatator nu corespund adevărului și nu reflectă starea de fapt adevărată la momentul constatării contravenției.

Deci, instanța de fond nu a dezbătut argumentele lui Avramov Veaceslav menționate în contestație.

Instanța de fond nu s-a expus asupra faptului că, la materialele cauzei contravenționale lipsesc probele materiale ce ar dovedi vinovăția contravenientului, așa cum prevede art. 425 Cod contravențional.

Menționează, că în procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a indicat că Avramov Veaceslav a ignorat prevederile pct. 47 RCR, ca circumstanțe de fapt, acesta indică că ultimul a încălcat regimul de viteză, deplasându-se prin localitate cu viteza de 78 km/h, la materialele dosarului s-a constatat că nu există nici o imagine video sau foto, sau declarații ale martorilor nu au fost anexate, ori simpla indicare a faptelor date în procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate constitui temei de sancționare a persoanei. Or, agentul

constatator conform prevederilor legale menționate anterior, urma să acumuleze și să administreze probe reale și pertinente care să confirme existența unei fapte comise de Avramov Veaceslav.

Astfel, simpla constatare a agentului constatator nu este suficientă pentru ca să fie stabilită vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

Procesul-verbal din 21 august 2024, întocmit în privința lui Avramov Veaceslav, urmează a fi anulat deoarece la rubrica 10 „Mijloace tehnice” nu a indicat denumirea acestora și nu a anexat la materialele cauzei copiile buletinelor de verificare metrologică a lor. Or, acesta contravine expres prevederilor art. 443, alin (8) Cod contravențional. Ignorarea prevederilor menționate, conform art. 445 alin (2), este temei de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Tot aici, agentul constatator a refuzat să prezinte Actul ce atestă instruirea agentului la folosirea aparatului Radar de tip TrueCam.

Un alt aspect care nu a fost luat în considerație de către agent, este condiția climaterică, afară fiind umiditate înaltă.

Astfel, consideră că de către agentul constatator ofițerul DPS a INSP a IGP al MAI, n-a fost probată în modul corespunzător și prin procedee legale comiterea contravențiilor menționate de către Avramov Veaceslav, or, procedeele utilizate de către primul contravin atât prevederilor legale, cât și actelor subordonate legii analizate supra, iar procesele-verbale cu privire la contravenție în privința ultimului conțin neajunsurile indicate, care atrag nulitatea absolută a lor.

Potrivit practicii judiciare instanțele au menționat că: nu a fost stabilit faptul dacă înregistrarea a fost efectuată în raza de acțiune a indicatorului rutier 5.30. „Atenție radar” al lit. a) a cap. V al Anexei nr. 3 a Regulamentul Circulației Rutiere (în continuare regulament). Dat fiind faptul că indicatorul sus-numit se atribuie, conform p. 25 lit. e) a regulamentului la indicator de informare și orientare, conform p. 26, alin. 5) al aceluiași regulament, „indicatoarele de informare și orientare stabilesc sau suspendă anumite reglementări de circulație, furnizează informații despre dislocarea localităților, a anumitor puncte de servicii, precum și indică conducătorilor direcțiile de urmat în intersecții”. Astfel spus, dacă indicatorul rutier 5.30. „Atenție radar” din regulament, alături de alte indicatoare din aceiași grupă cum ar fi indicatoarele 5.2. „Autostradă”, 5.4 „Drum pentru automobile”, 5.34 „Drum cu sens unic”, 5.36 „Intrare pe drumul cu sens unic”, 5.37.1, 5.37.2 „Direcțiile de deplasare pe benzi”, 5.38.1 - 5.38.4 „Direcția de

deplasare pe bandă", nu sunt instalate pe o anumită porțiune de drum sau la careva intersecții, se va prezuma că prevederile reglementărilor impuse prin aceste indicatoare nu vor putea fi invocate de către agentul constatator chiar și dacă conducătorul de autovehicul le-ar fi încălcat. Deși acest indicator a fost introdus în noul Regulament, acesta lasă loc de interpretare în ceea ce privește aplicarea sa în practică, însă, prin prisma art. 425 alin. (7) al Codului Contravențional al RM, făcând trimitere la art. 93 alin. (4) CPP RM, se poate de făcut concluzia că colaboratorii poliției pot efectua înregistrări video/foto și acestea vor fi admise ca probe doar în cazul când aceste înregistrări au fost efectuate în raza indicatorului 5.30 „Atenție radar", instalarea căruia are puterea analogică unei autorizări a instanței de judecată.

Deci, înregistrarea a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 425 alin. (6) lit. c) al Codului Contravențional al RM, adică cu încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale. Prin faptul că înregistrarea video/foto a fost efectuată în afara razei de acțiune a indicatorului 5.30. „Atenție radar" fără a fi informat de înregistrarea video/foto, a fost încălcat dreptul la viața intimă și privată proclamat de art. 28 din Constituția RM. Ține a fi menționat că, scopul introducerii în noul Regulament a indicatorului 5.30. „Atenție radar" este evident - instalarea acestui indicator exclude posibilitatea colaboratorilor de poliție cărora li s-a înmânat aparatele de înregistrare video/foto de a face abuz de această posibilitate, astfel lezând drepturile constituționale ale cetățenilor.

Respectiv, conform prevederilor art. 375 alin. (3) al Codului Contravențional al RM, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Reieșind din considerentul că pe cazul dat există doar poziția agentului constatator și, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, se constată că fapta contravențională nu a fost probată. Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului Contravențional al RM, procesul contravențional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenției.

La data de 09 ianuarie 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d. 31)

<u>4.Termenul de declarare a recursului.</u>

Conform art. 468 alin. (1) Cod contravenţional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din actele cauzei se constată, că hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul Leova a fost pronunțată la data de 13 noiembrie 2024, iar recursul a fost depus de Avramov Veaceslav la data de 26 noiembrie 2024.

Astfel, Colegiul judiciar constată că recursul a fost depus în termenul legal prevăzut.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 14 ianuarie 2025 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul că – cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului. (f.d. 36)

Colegiul reține că până la data examinării recursului careva referințe din partea părților la sediul instanței nu au parvenit.

5. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cazului contravențional în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul judiciar constată că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins ca fiind nefondat, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul este nefondat.*

Primordial, instanța de recurs relevă, că domeniul contravențional a fost asimilat „*acuzațiilor în materie penală*”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie

contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Colegiul reține, că la judecarea cauzei, instanța de fond a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede, că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

La caz, Colegiul instanței de recurs constată, că la 21 august 2024, de către agentul constatator Dobrin Denis, din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, a fost întocmit în privința cet. Avramov Veaceslav procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 nr.662946, în baza art.236 alin.(2) Cod contravențional, pentru faptul că, la 21 august 2024, ora 10:34, în or. Leova, strada Cîmpiilor, cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model LAND ROVER RANGE ROVER SPORT n.î.***** ignorând prevederile RCR Punctul 47.(1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități- 50 km/h; în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite sectoare de drum pot fi majorate până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare prin ce a comis o contravenție, prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional al Republicii Moldova.

La 21 august 2024, prin decizia agentului constatator Dobrin Denis, Avramov Veaceslav a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900 lei și 4 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator de sancționare, Avramov Veaceslav, la 03 septembrie 2024 a depus contestație indicând faptul că nu este de acord cu procesul-verbal, fapta imputată și sancțiunea aplicată sub formă de amendă în sumă de 900 lei și punctele de penalizare, considerând că procesul verbal nominalizat este ilegal.

La data de 13 noiembrie 2024, prin hotărârea emisă de judecătoria Cimișlia, sediul Leova din 13 noiembrie 2024, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată contestaţia depusă de către Avramov Veaceslav împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenţie și a Deciziei de sancționare seria MAI 06 662946 din 21.08.2024, adoptate în baza art. 236 alin.(2) Cod contravenţional. (f.d.18-22)

La data de 26 noiembrie 2024, Avramov Veaceslav ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond supra indicată, a depus recurs asupra acesteia prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 13 noiembrie 2024 cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d.79-84)

Conform art. 440 alin. (1)-(3) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ ori se autosesizează când dispune de informaţii suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenţie fie prin constatarea faptei contravenţionale. În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol şi să emită decizia asupra cauzei*.

Subsecvent, Colegiul judiciar constată că, instanța de fond ***corect*** a precăutat și examinat materialele cauzei și prin consecință a emis o hotărâre întemeiată și legală.

Potrivit prevederilor art. 458 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se rezolvă prin încheiere judecătorească, inclusă în procesul-verbal al şedinţei de judecată, care poate fi atacată împreună cu hotărârea contravenţională*.

Potrivit art. 466 Cod contravențional,

Hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri:

a) nu au fost respectate dispoziţiile privind competenţa după materie sau după calitatea persoanei;

b) ședinţa de judecată nu a fost publică;

c) cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părţi sau care, legal citată, s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înştiinţa instanţa despre imposibilitate;

d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia ori motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunţat după deliberare;

e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenţiei sau instanţa a pronunţat o hotărâre de sancţionare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepţia cazurilor de reîncadrare juridică a acţiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde;

f) contravenientul a fost sancţionat pentru o faptă neprevăzută de prezentul cod;

g) s-au aplicat sancţiuni în alte limite decât cele prevăzute de lege sau nu corespund faptei săvârşite sau persoanei contravenientului;

h) contravenientul a fost supus anterior răspunderii contravenţionale pentru această faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii contravenţionale, sau aplicarea sancţiunii a fost înlăturată de o nouă lege ori anulată de un act de amnistie, sau a intervenit decesul contravenientului ori împăcarea părţilor în cazul prevăzut de lege;

i) faptei săvârşite i s-a dat o încadrare juridică greşită;

j) a intervenit o lege mai favorabilă contravenientului;

k) Curtea Constituţională a declarat neconstituţională prevederea legii aplicate;

l) instanţa de judecată internaţională, prin hotărâre în o altă cauză, a constatat o încălcare la nivel naţional a drepturilor şi libertăţilor omului care poate fi reparată şi în cauza respectivă.

Astfel, Colegiul judiciar notează faptul că, nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. 466 Cod Contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept în cauza contravențională a lui Avramov Veaceslav, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Or, discutând argumentele recursului, Colegiul judiciar le consideră ca fiind declarative și nu și-au găsit confirmare în cadrul judecării cauzei în instanța de recurs.

E de menționat că atât în ședința instanței de fond, cât și în cadrul instanței de recurs s-a stabilit că prin decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 21 august 2024, Avramov Veaceslav a fost învinuit că, la 21 august 2024, ora 10:34, în or. Leova, strada Cîmpiilor, cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model LAND ROVER RANGE ROVER SPORT n.î.***** ignorând prevederile RCR Punctul 47.(1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități-50 km/h; în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite sectoare de drum pot fi majorate până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare.

Acțiunile lui Avramov Veaceslav au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, aplicându-i o sancțiune contravențională sub formă de amendă în sumă de 900 lei și 4 puncte de penalizare.

Colegiul constată că, instanța de fond examinând materialele cazului contravențional, cu certitudine a stabilit că Avramov Veaceslav urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravențional.

Subsecvent, Colegiul este de acord cu constatarea primei instanțe, precum că decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 21 august 2024 este una întemeiată și care urmează a fi menținută.

Prin urmare, Colegiul susține că prima instanță în mod just a conchis că nu se întrevăd temeiuri de a pune la îndoială legalitatea deciziei privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 21 august 2024 și corectitudinea calificării faptelor de către agentul constatator Dobrin Denis în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional motiv din care contestația depusă de către Avramov Veaceslav urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Referitor la alegațiile recurentului Avramov Veaceslav privind faptul că „*instanța de fond nu s-a expus asupra faptului că, la materialele cauzei contravenționale lipsesc probele materiale ce ar dovedi vinovăția contravenientului, așa cum prevede art. 425 Cod contravențional*”, Colegiul le consideră ca fiind nefondate, din motiv că instanța de fond a constatat cu certitudine veridicitatea și probarea învinuirii formulate față de Avramov

Veaceslav, în baza probelor administrate la faza constatării faptei contravenționale și cercetate în cadrul ședinței judiciare, iar fapta contravențională, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică a faptelor, normele materiale contravenționale și indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției – nu au un caracter contradictoriu.

Or, Colegiul constată că starea de fapt reținută de agentul constatator, este probată prin *planșa fotografică* anexată la materialele cauzei contravenționale, iar din succesiunea logică a acesteia, rezultă că, la 21.08.2024, ora 10:34, automobilul cu numărul de înmatriculare „*****”, se deplasa în or. Leova, str. Câmpiilor, *cu viteza de 80 km/h*, adică peste limita legală de *50 km/oră*. Or, potrivit pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: (a) în localități – 50 km/oră.

Așa dar, Colegiul remarcă că, limita de viteză generală de deplasare pe drumurile publice în localității este de 50 de km/h, și doar în condițiile existenței indicatorului 3.27, limita de viteză fiind de 80 km/h. Astfel, sectorul de drum sus enunțat, nu cade sub incidența unui alt regim de viteză decât cel general, or, considerând existent un alt regim de viteză, contestatarul era în drept să își probeze nevinovăția, sau, abuzul agentului constatator prin introducerea de obiecții în procesul-verbal cu privire la contravenție, cu probarea temeiniciei acestora în contestația depusă.

Prin urmare, Colegiul judiciar corect a invocat faptul că *„...cele invocate de către persoana în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal contravențional, nu pot fi admise drept temeinice, în acest sens, aplicând sancţiunea nulităţii faţă de decizia de sancţionare, or, careva situaţii de abuz din partea agentului constatator nu au fost identificate, iar, actul constatator corespunde rigorilor normei legale”*.

Totodată, procesul-verbal cu privire la contravenție conține și informația despre mijloc tehnic de tip TruCam, iar la materialele cauzei fiind anexat buletinul de verificare metrologică a aparatului de măsurare a vitezei și certificatul privind instruirea agentului constatator în sensul utilizării mijlocului dat.

Deși recurentul consideră că scopul introducerii în noul Regulament a indicatorului 5.30. „Atenție radar” este evident – instalarea acestui indicator exclude posibilitatea colaboratorilor de poliție cărora li s-a înmânat aparatele de înregistrare video/foto de a face abuz de această posibilitate, astfel lezând drepturile constituționale_ale cetățenilor, Colegiul denotă că indicatorul nr. 5.30.1

(G73) **Monitorizare trafic**, informează conducătorii auto că traficul este monitorizat, prin urmare stabilesc anumite reglementări de circulație (sub monitorizare). Acest indicator de regulă se instalează în porțiunile de drum echipate cu sisteme de monitorizare trafic staționare. Însă, Regulamentul circulației rutiere nu interzice utilizarea sistemelor de monitorizare trafic mobile în porțiunile de drum neînsemnate cu indicatorul nr. 5.30.1 (G73).

În acest sens, Colegiul este solidar cu concluzia instanței de fond în coraport cu motivele invocate de recurent, se atestă că instanța de fond s-a expus argumentat asupra tuturor circumstanțelor, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, Colegiul judiciar, o acceptă şi o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul menționează că instanța de fond corect *a ajuns la concluzia de a respinge contestația depusă de Avramov Veaceslav şi a menține Procesul – verbal cu privire la contravenție şi Decizia de sancționare seria/nr. MAI06 662946, adoptate de către agentul constatator din cadrul Serviciului de patrulare Cantemir, Leova, Dobrin Denis, ca fiind legale şi temeinice*.

În contextul dat, Colegiul judiciar reiterează că, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 466 Cod Contravențional, dar care nu au fost respectate de către recurentul Avramov Veaceslav, dovedindu-se astfel netemeinicia recursului depus.

Luând în considerație cele menționate, Colegiul judiciar conchide, că instanţa de fond a pronunţat o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzaţia, permiţând părţilor să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel/recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (a se vedea cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei,* din 21 ianuarie 1999).

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanţă a dat o apreciere corectă probelor administrate şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este nefondată, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată şi a menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 13 noiembrie 2024.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) şi art. 474 Cod contravenţional al RM, Colegiul judiciar

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Avramov Veaceslav.

Se menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 13 noiembrie 2024, adoptată pe cauza contravențională la contestația înaintată de Avramov Veaceslav împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 21 august 2024, întocmit în baza art.236 alin.(2) Cod contravențional, de către agentul constatator Dobrin Denis din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a deciziei privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 21 august 2024.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei FUJENCO Dmitrii COLEV Grigori